

1. Η ΑΛΛΑΓΗ Η ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ Η ΑΠΑΛΛΑΓΗ

Μέσο: . . . . . ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 27/01/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 27/01/2019

Σελίδα: 20

«Η Αλλαγή, η Παραλλαγή και η Απαλλαγή»

Μετά την παράσταση αυτή είμαι σχεδόν βέβαιος ότι «τα έχω δει όλα»...

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά. Από το 1981 κιόλας, όταν πήρε τα ηνία της εξουσίας ο προπάτορας του σημερινού ΣΥΡΙΖΑ, είχε στηθεί ένα καλά οργανωμένο σχέδιο χειραγώγησης του λαού. Το επικοινωνιακό πλάνο, βασισμένο σε αμερικανόφερτα συνθήματα, είχε ως κεντρικό άξονα τη συστηματική κολακεία των μαζών. Ήταν τότε ο «κυρίαρχος λαός», τα «περήφρανα νιάτα και τα τιμημένα γηρατειά», το «εδώ και τώρα» και η περιβόητη «αλλαγή»...

Τα χρόνια πέρασαν, όμως το «έργο» παρέμεινε κλασικό...

Αν και η διανομή ρόλων άλλαξε πολλές φορές, αν και τα δανεικά της δεκαετίας του '80 τάισαν πολλούς αλλά τελικά στέρευαν, αν και οι καρέκλες ή τα προνόμια μοιράζονταν εκ περιτροπής στους ημετέρους, ένα θα παρέμενε διαχρονικά

Νικίφωρ Κακλαμάνης

αποτελεσματικό: το ανέβασμα μιας πειστικής παράστασης με φαινομενικό πρωταγωνιστή τον λαό. Ωστόσο είναι αυτονόητο πως οι συνθήκες κάθε εποχής επηρεάζουν την ανταπόκριση του κοινού ακόμα και στο πιο καλοστημένο βαριετέ. Ετσι, ήταν επόμενο να κουράσει το γνωστό «εργάκι», δεδομένης της κρίσης και των νέων δυσμενών συνθηκών που διαμόρφωσε.

Κάπου εκεί η κρίση γέννησε ευκαιρίες για τους πονηρούς κι έτσι ο ΣΥΡΙΖΑ από κόμμα των λίγων και ρομαντικών μεταλλάχθηκε σε καταφύγιο κάθε ορποτουμιστή διψασμέ-

νου για εξουσία. Μέσα από τη νέα σύνθεσή του στήθηκε μια *παραλλαγή* στο ίδιο θέμα. Μια συμπαγής παράσταση, βασισμένη στο δοκιμασμένο σενάριο της δεκαετίας του '80.

Στο ίδιο έργο θεατές, λοιπόν, παρακολούθησαμε όλοι τη φαντασμαγορική έναρξη με μπόλικη «ελπίδα» και υποσχέσεις. Το «δράμα» του ΣΥΡΙΖΑ τα είχε όλα: και σενάριο με πλοκή, και σκηνοθεσία, και θίασο, και ανεπανόληπτες ερμηνείες από τους πρωταγωνιστές.

Η υπόθεση ήταν απλή. Μια μικρή, βασισμένη χώρα βρίσκει το αποκομμάτι της σε μια χούφτα ασυμβίβαστων «αριστερών» με επικεφαλής έναν νεαρό, τολμηρό ηγέτη. Απλό και γοητευτικό, δεν βρίσκετε; Ωστόσο ο σεναριογράφος, για να μετριάσει την «αριστερίλα» του σεναρίου, σοφά σκέφτηκε να δώσει και έναν πιο φολκλορικό τόνο με τη φιλική συμμετοχή ενός – λέμε τώρα – «πατριώτη»... Ετσι οι δυο πρωταγωνιστές έδωσαν μια ανεπανόληπτη ερμηνεία, με την πο-

λύτημ συνδρομή ενός πολυπληθούς θιάσου, που ας τον βαφτίσουμε εδώ «κυβερνητικό σχήμα»...

Κατά την α' πράξη λοιπόν, που τοποθετείται στο 2015, παρακολουθούμε την ένταση, το παρασκήνιο και τις ίντριγκες που συνοδεύουν τα δεινά της ταλαίπωρης χώρας. Οι έντονες πιέσεις, οι απόπειρες διαπραγμάτευσης, οι λεονταρισμοί και η πάλη ενάντια στα ξένα κέντρα καθηλώνουν τον θεατή.

Στη συνέχεια όμως, κατά τη β' πράξη, έρχεται η ολοκληρωτική ανατροπή: οι «αγωνιώδεις» προσπάθειες στέφονται με ολοκληρωτική αποτυχία, εκεί όπου ο τραγικός εξευτελισμός των ηρώων εναλλάσσεται με τη φαρσοκωμωδία. Κάποιοι δευτεραγωνιστές θίχτηκαν ή πληγώθηκαν όταν αναλήφθηκαν τον διασυρμό κι έτσι αποχώρησαν στο παρασκήνιο. Επί της ουσίας, όμως, η ατμόσφαιρα βαραίνει ολοένα και περισσότερο: οι ήρωες μεταμορφώνονται σε υποχείρια άσκησης σκληρής αναλαϊκής

πολιτικής. Ο συμβιβασμός είναι ολοφάνερος, παρότι οι πρωταγωνιστές πασχίζουν να καλύψουν τις ευθύνες τους. Τα σκηνικά που ακολουθούν είναι απείρως πιο σουρεαλιστικά: σκηνές με κόκκινες γραβάτες και στρατιωτικές γυμναστικές. Άδεια ταμεία, άδειες τσέπες, άσπεγοι, άνεργοι. Ανελέητο ξύλο στους δρόμους από τα όργανα της τάξης, μεταναστευτικά κύματα δυστυχίας ή και εγκληματικότητας. Τη θεατρική οικονομία συμπληρώνει η εθνική οικονομία υπό κατάρρευση, μαζί με την υγεία και την παιδεία που ακολουθούν στο ίδιο μοτίβο. Το γαϊτανάκι συμπληρώνεται με καλά δουλεμένες τεχνικές εντάσεις που αποπροσανατολίζουν την κοινή γνώμη και με χλιδατές φιάτσες παρά με αρχηγούς ξένων κρατών. Υποσχέσεις, δικαιολογίες, προπαγάνδα και αριστοτεχνικές δημόσιες σχέσεις. Αλλά επί της ουσίας εθνικός διασυρμός, εντός και εκτός Ελλάδας.

Οι ξένοι υποβολείς αλλά και ο θεατρώνης τρίβουν τα χέρια τους με ικα-

1. Η ΑΛΛΑΓΗ Η ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ Η ΑΠΑΛΛΑΓΗ

Μέσο: . . . . . ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 27/01/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 27/01/2019

Σελίδα: 37

νοποίηση. Ούτε στα πιο τρελά τους όνειρα δεν φαντάζονταν την τρομακτική επιτυχία της παράστασης...

Μια επιτυχία που στηρίχθηκε στην Υβρη. Στην περικφόρηση της δύναμης του λαϊκού αισθήματος. Και αυτό αποδεικνύεται ξεκάθαρα από την πρόσφατη πλοκή: Το δημοψήφισμα του Όχι που έγινε Ναι και τα μεγάλα συλλαλητήρια για τη Μακεδονία ήταν η κορύφωση της εξέλιξης του δράματος...

Και οι κομπάρσοι; Ποιοι είναι οι κομπάρσοι;

Όσο και αν δεν θέλουμε να το ακούμε, οι κομπάρσοι είμαστε εμείς. Εκείνοι που πίστεψαν στις κούφιες υποσχέσεις, που εμπιστεύτηκαν τους πρωταγωνιστές και που τελικά υπέφεραν πιο πολύ από ποτέ.

Είναι δηλαδή ο ίδιος ο λαός που εκχώρησε τα δικαιώματά του, τη ζωή και την περιουσία του στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, οι οποίοι με τη σειρά τους τα τσαλαπάτησαν, χρυσώνοντάς τους το χάπι με ασύλληπτα ψέματα. Είναι οι δυσαρεστημένοι ψηφοφόροι που δεν ένωσαν τις

δυνάμεις τους προς ρεαλιστικές λύσεις, αλλά προτίμησαν να αγοράζουν φούμαρα από τον εκάστοτε τυχοδιώκτη.

Ευτυχώς, όμως, η παράσταση δεν έχει ολοκληρωθεί. Γιατί σε κάθε δράμα μετά την κορύφωση έρχονται η λύση και η κάθαρση. Και στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόκειται για μια δυναμική διαδικασία όπου η πλοκή μπορεί να καθοριστεί από όλους εμάς.

Η λύση που θα φέρει την κάθαρση είναι στα χέρια μας: η έγκαιρη προσφυγή στις κάλπες για την *απαλλαγή* μας από αυτόν τον κυβερνητικό θίασο.

Και μια υπόσχεση τόσο στον εαυτό μας, όσο και στις γενιές που θα 'ρθουν: να μην ξαναεπιτρέψουμε σε κανέναν να ανεβάσει το δικό του σατιρικό δράμα εις βάρος του λαού και της πατρίδας μας.

Ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης είναι βουλευτής, πρώην υπουργός.

Το «δράμα» του ΣΥΡΙΖΑ τα είχε όλα: και σενάριο με πλοκή, και σκηνοθεσία, και θίασο, και ανεπανάληπτες ερμηνείες από τους πρωταγωνιστές
